

hidtidige ekstraordinære Udgifter, og forhaabentlig vil flere kunne afvikles, men der er en meget stor ekstraordinær Udgift af dem, som stammer fra de særlige Forhold i Krigstiden og de efterfølgende Aar, som delvis vil falde paa 1921—22, og det er Udgiften efter Kornloven. Dernæst kommer de store Udgifter, som de sønderjydske Landsdele vil foranledige, og det er meget betydelige Beløb, der her maa ydes for at bringe denne Landsdels forsømte Trafikvæsen, offentlige Bygninger, Grundforbedringsvæsen og meget andet paa Fode. Dertil kommer de meget betydelige Udgifter, som kan paaregnes til Løsningen af de store sociale Opgaver, der forestaar, først og fremmest Oprettelsen af mindre Landejendomme, altsaa Gennemførelse af Jordlovene, og dernæst de betydelige Bidrag, som Staten ganske sikkert kommer til at yde til Bolignødens Afhjælpning. Ogsaa de andre sociale Love, der er stillede i Udsigt, vil allerede for 1921—22 foranledige betydelige Udgifter. Det vil derfor ikke være muligt i dette Finansaar at undvære de store Indtægter, som her forlanges, og jeg maa haabe og bede om, at det høje Ting vil forstaa dette og vil bevilge de Indtægter, som her er forlangte.

Ligeledes maa jeg lægge stor Vægt paa, at Behandlingen bliver saa hurtig som muligt. Jeg har bestræbt mig for ikke at indføre nye, store Stridsspørgsmaal i disse Forslag og indskrænket Forandringerne fra det, vi i Fjor var enige om, til det mindst mulige; og det er Virkeligheden forholdsvis faa og let overskuelige Forandringer, der her er Tale om. Det vil have meget stor Betydning, om Behandlingen kunde være tilendebragt inden Jul, thi for denne Behandling er tilendebragt, har man ikke et blot nogenlunde paalideligt Grundlag, hvorpaa man kan lægge sine Beregninger for 1921—22, og det er ret nødvendigt for at komme finansielt nogenlunde paa fast Grund for dette Finansaars Vedkommende, at disse Lovforslags Skæbne bliver afgjort inden Jul. Om en Del af dem gælder det, at det er nødvendigt, at dette sker. Dette gælder f. Eks. den nuværende Lov om Vinafgift, som udløber med indeværende Aars Udgang, og det gælder Bestemmelserne om forskellige Loves Forlæggelsestid. Men jeg vil i høj Grad lægge det høje Ting paa Sinde, at det er af saare stor Betydning, at man inden Jul kan have disse Love vedtaget, saa man ved, hvad man har at bygge paa under de Finansplaner, der skal lægges for det vanskelige Finansaar 1921—22. Her-

med skal jeg anbefale ogsaa disse Love til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Undervisningsministeren, at han ønsker i Landstinget at fremsætte Forslag til Lov, hvorved den danske Lovgivning om statsunderstøttede Biblioteker udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Skovfogedelevens Uddannelse og

Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Præstevalg i de sønderjydske Landsdele,

hvilke Lovforslag er vedtagne af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslagene maa blive Folketinget forelagt.

Dette sker herved.

Justitsministeren har Ordet for at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. Den nu gældende Kontorholdslov for Retsbetjente er affattet paa den Maade, at Staten betaler Udgifterne efter Regning. Det blev vedtaget, at dette skulde gælde i 2. Aar efter Retsplejelovens Ikrafttræden. Hvis vi nu ordnede den nye Kontorholdslov efter de Erfaringer, vi havde indhøstet i de to Aar, vilde en saadan Lov komme til at medføre store Bekostninger, idet man i de paagældende to Aar har haft meget store Udgifter, saaledes bl. a. til Anskaffelse af Bøger. Og omvendt, hvis der skulde komme en meget stærk Prisstigning, hvad vi ganske vist ikke haaber, vilde de Beløb, der fastsattes, være for smaa, og saa vilde de paagældende Embedsmænd have et naturligt Krav paa Refusion. Justitsministeriet har derfor ment, at det var mest praktisk, at der